

תורת אביגדור

פילזים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: ארי בן-עמי
איורים: יוכבד גדל

פְּרִשְׁת לְךָ לֶךְ

תפילה אין סופית

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 072-222-3383

פרשת לך לך

תפילה אין סופית

חזקי מתח את ידו וצלצל בפעמון דירתה של סבתא. מאז שסבא נפטר כבר לא כל כך קל לסבתא לעשות כל מיני דברים וכעת היה תורו של חזקי לבלות את היום בעזרה והושטת יד בכל הנצרך בבית.

דלת הבית נפתחה וסבתא עמדה שם בפתח עם חיוך רחב. "בדיוק בזמן, חזקי! בא, תכנס. אני ממש באמצע הכנת ארוחת הבוקר, אני יודעת שאתה אוהב לביבות", היא הוסיפה בקריצה.

חזקי הלך בעקבותיה של סבתא ובעקבות הריח הטרי של הלביבות המטוגנים שהתפשט בחלל המטבח. הוא הביט איך סבתא הופכת במיומנות את הלביבות בכדי שלא ישרפו. הוא היה בדרך לשאול את סבתא איך היא מרגישה כשלפתע הוא הבחין שהיא מתפללת. חזקי היה מבולבל. אמא תמיד אומרת לו לא לעשות שום דבר בזמן התפילה. אבל אולי סבתא היתה מאד עסוקה היום והיא לא הספיקה להתפלל לפני שהוא הגיע?

סבתא סימה להתפלל יחד עם סיום טיגון הלביבה האחרונה והתיישרה לאכול עם חזקי את ארוחת הבוקר הטעימה. זו היתה חוויה לשמוע את סבתא מספרת לו על כל המתרחש בחייה. חזקי נדהם, לו - אישית, היה רק רופא אחד שיכול לענות על כל צרכיו. אבל לסבתא שלו היו כל מיני סוגים של רופאים לכל מיני תחומים ותמיד היו לה סיפורים מצחיקים מביקוריה שם.

מיד בסיום הארוחה, חזקי עזר לסבתא עם הכביסה. כשהם רוקנו את המכונה מהכביסה הרטובה אל המייבש ומילאו את המכונה מחדש בכביסה, ואז, חזקי ראה את סבתא מתפללת שוב!

"מה, יכול להיות שהיא כבר מתפללת מנחה?" תהה חזקי. אבא תמיד אמר להם שאי אפשר להתפלל מנחה עד אחרי הצהריים, אז אולי לסבתא יש מנהגים שונים? אחרי הכל, היא תמיד אומרת לחזקי שהדברים היו מאד שונים באירופה.

ברגע שמכונת הכביסה התחילה לעבוד. הם יצאו לבקר את שרה, חברתה הטובה ביותר של סבתא. לפני כחודש היא נפלה ושברה את רגלה וכעת היא תקועה במיטה... אז סבתא עשתה מאמצים לבקרה מס' פעמים בשבוע.

ובזמן שהם פסעו לאורך הרחוב בכדי להגיע אל האוטובוס המתאים, הבחין חזקי שסבתא מתפללת שוב! וזה ודאי לא יכול היה להיות ערבית - הן עדיין בוקר!

לבסוף, כשהתיישבו במקומם באוטובוס וסבתא סימה להתפלל, חזקי לא הצליח להתאפק יותר והוא פנה אל סבתא. "סבתא", הוא שאל, "האם התפללת עכשיו?"

"כן, חזקיל'ה, התפללתי", אמרה סבתא בחיוך כשהאוטובוס התקדם.

"והאם גם התפללת כשהתעסקנו עם הכביסות? וכשהכנת את ארוחת הצהריים?"

"כן, ממש כך."

חזקי ממש לא רצה להישמע חוצפן, אבל הוא הרגיש שהוא חייב להבין. "האם את מתפללת שחרית, מנחה וערבית בבוקר על הצד שתרצי ללכת לישון מוקדם???"

סבתא התחילה לצחוק חזק. "לא, לא ילדי החביב," היא אמרה. "אני התפללתי שחרית הבוקר בנץ, כנראה אפילו לפני שאתה התעוררת, ואני אתפלל מנחה מאוחר יותר מנחה אחרי שאבא יבא לאסוף אותך. אבל שבוע שעבר שמעתי שיעור יפה מאד של הרב מילר

על שרה אימנו ומאז אני מתפללת כמה שאני יכולה במהלך כל היום, בנוסף לתפילות הרגילות.

”מה אמר הרב מילר?”

”טוב, ענתה סבתא. ”אז הוא שאל שאלה מאד טובה. האם זה לא עצוב שהיה על שרה להמתין כל כך הרבה שנים עד שסוף סוף נולד יצחק? זה כנראה היה מאד קשה לשרה לחכות את כל הזמן האין סופי הזה - לילד הראשון שלה ואני בטוח שהיא התפללה ובכתה להשם כל יום והיא עשתה זאת במשך כמעט מאה שנים! האם אתה יכול לדמיין כזה דבר? תפילה בשביל ילד במשך מ-א-ה שנים?! למה השם גרם לה לחכות במשך כל כך הרבה זמן?”

”סבתא, אמר חזקי כשהאוטובוס זוחל לאיטו ברחוב ההומה. ”זו באמת שאלה טובה. אני זוכר שלפני יום ההולדת שלי רציתי לקבל מסוק של פליימוביל עם כל האביזרים הנלווים. התפללתי להשם פעם אחת. ודי. אני ממש לא יכול לדמיין תפילה במשך מאה שנים!”

”בדיוק, אמרה סבתא. ”אבל חז”ל אומרים שהשם גרם לשרה לחכות עם מטרה ברורה וסיבה. והיא: ”השם אוהב את התפילה של המתפללים אליו, הוא מתאוה לתפילתם של צדיקים”

”הוא מתאוה לתפילה? השם אוהב את התפילה?” אמר חזקי, ”אבל זו לא סיבה לגרום לשרה לכזה עצב במשך כל כך הרבה זמן! וזה גם לא סיבה לגרום לי לחכות לערכת הפליימוביל שלי במשך עוד שנה שלימה נוספת,”

”טוב, אמרה סבתא. ”וזה בגלל שאתה לא מבין את התשובה. השם לא אוהב את זה בגלל שזה עוזר לו. הוא לא צריך את התפילה שלנו כלל. הוא אוהב את התפילות בגלל שזה מועיל וטוב לנו! ככל שאנו יותר מתפללים, אנו חושבים יותר על השם וזה מעצים אותנו. השם אוהב שאנחנו נעשים יותר נעלים, השם אוהב כשאנו מתקדמים ומשיגים עוד בעולם הזה.

”ולכן השם שמח כל כך בכל זמן שאנו מבקשים ממנו עזרה, לא משנה מה זה יהיה. מה שאנו עושים - בין אם זה בהכנת הלביבות כשאנו רוצים שהם יצאו טוב, או אם אנו מכבסים ורוצים שהכל יצא ריחני ונקי, או כשאנו מנסים לתפוס את האוטובוס ולא רוצים להפסיד אותו, ואפילו אם אנחנו פשוט מחכים למתנת יום הולדת עליה אנו חולמים - עלינו תמיד להתפלל להשם, ולבקש ממנו עזרה.

”וזו הדרך הטובה ביותר להתקרב אל השם.”

שבת שלום ומבורך!